

Arrest

nr. 135 841 van 5 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 15 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 januari 2010 en heeft zich op 18 november 2014 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 5 december 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Macedonië en bent u Macedonisch staatsburger. In januari 2009 werd u opgetrommeld door vier PDSH'ers (Partia Demokratikë Shqiptarë: Albanese Democratische Partij) om campagne te voeren. U weigerde en daarom werd u twee à drie keer zwaar aangepakt. U moest hiervoor zelfs eens een drietal dagen in een ziekenhuis worden opgenomen. U diende geen klacht in bij de politie om de situatie niet te verergeren. Na januari 2009 kende u geen problemen meer met die vier PDSH'ers. U verbleef nog een drietal maanden in Diber en verhuisde dan naar Skopje. Voor uw ouders was uw probleem met de PDSH'ers één van de redenen om in 2010 Macedonië te verlaten. Uw ouders kwamen naar België en vroegen op 19 januari 2010 asiel aan. Gezien u nog minderjarig was, hoefde u zelf geen asielaanvraag in te dienen. Uw vader verklaarde dat hij naar aanleiding van een politiek probleem Macedonië had moeten verlaten. Op 23 maart 2010 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er aan uw vaders probleem geen enkel geloof kon worden gehecht. Op 24 juni 2010 werd deze weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Sindsdien keerde u een aantal keren naar Macedonië terug. U vermeed echter Diber, omdat u er nog steeds uw belagers van de PDSH vreesde. Telkens u in Macedonië was, verbleef u in Skopje bij uw grootmoeder. U kon er echter niet permanent blijven, aangezien u er slechts een slecht betaalde job zou kunnen vinden. Op 11 juni 2012 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. Aangezien u vergat om naar het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken te komen, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigeringsbeslissing genomen. Op 18 november 2014 vroeg u in het gesloten centrum voor illegalen te Vottem uiteindelijk een tweede maal asiel aan. U verklaarde niet naar Macedonië te kunnen terugkeren uit vrees voor uw belagers van de PDSH. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat uit uw paspoort (zie administratief dossier) duidelijk blijkt dat u sinds 2010 meermaals naar Macedonië bent teruggekeerd; u verbleef toen volgens uw verklaringen enkel in Skopje bij uw grootmoeder – in Skopje heeft u immers geen problemen – en trok niet naar Diber (CGVS, p. 5). Voorts blijkt dat u in de loop van 2012 een asielaanvraag in België indiende, maar dat u niet bent komen opdagen omdat u het gehoor naar eigen zeggen was vergeten. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat u dit gehoor toen niet belangrijk vond (CGVS, p. 2). Dat u meermaals naar Macedonië terugkeerde, zelfs al keerde u daarbij niet terug naar de stad Diber waar u met PDSH'ers problemen zou gehad hebben, dat u in 2012 vergat naar uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken te komen, dat u dit gehoor bovendien niet belangrijk vond en dat u sindsdien nog meer dan twee jaar wachtte om een nieuwe asielaanvraag in te dienen, ondermijnt fundamenteel de ernst en/of de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees ten aanzien van Macedonië. Er kan immers redelijkerwijs verwacht worden van een asielzoeker die beweert internationale bescherming nodig te hebben dat hij de asielprocedure ernstig neemt en dat hij er alles aan doet om zo snel mogelijk internationale bescherming te krijgen.

FDat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees ernstig op de helling staat, blijkt tevens uit het feit dat, ondanks dat u beweerde dat één van de redenen waarom uw ouders Macedonië verlieten uw problemen met de PDSH was (CGVS, p. 6), uw ouders uw problemen bij hun asielaanvraag nergens vermeldde. Bovendien sloopt er in uw opeenvolgende verklaringen een fundamentele tegenstrijdigheid. Daar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat u ten gevolge van uw problemen met uw belagers van de PDSH geen medische verzorging nodig had (CGVS-vragenlijst, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.4), zei u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u ten gevolge van de mishandelingen door enkele PDSH'ers in januari 2009 maar liefst drie dagen in een ziekenhuis werd opgenomen (CGVS, p. 4). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel dat u nadien door een arts werd verzorgd (CGVS, p. 8). Een louter herhalen van uw laatst afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid worden weerhouden, temeer daar u geen enkel begin van bewijs van uw medische behandeling in een privé-ziekenhuis kon neerleggen (CGVS, p. 4). Bovenstaande vaststellingen tasten bijgevolg in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met PDSH'ers aan.

Zelfs al zou er geloof kunnen gehecht worden aan uw problemen met PDSH'ers, quod non, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit

kan blijken dat u voor de door u aangehaalde interpersoonlijke en gemeenrechtelijke problemen – u werd door een viertal PDSH'ers geslagen; u had met niemand anders problemen – in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft in Macedonië nooit klacht neergelegd naar aanleiding van uw problemen. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u vreesde dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren (CGVS, p. 4-5), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verder blijkt nog uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Macedonië geen systematische op Albanezen betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Macedonische autoriteiten plaatsvinden. De Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie garanderen voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. De Macedonische overheid onderneemt bovendien stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië overigens meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor minderheden - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Zo werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Het feit dat u in Macedonië slechts een slecht betaalde job zou vinden – in Macedonië zijn er immers geen goedbetaalde jobs; het maximale loon is er 500 euro – is een probleem van louter socio-economische aard dat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer daar u gelet op de beschikbare jobs veronderstelde in Macedonië werk te zullen vinden (CGVS, p. 5).

Aan uw aanvankelijke bewering dat verschillende familieleden in Macedonië gearresteerd werden (schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 5.1) kan niet het minste geloof gehecht worden, aangezien u later, tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal ontkende dat er ooit familieleden werden gearresteerd (CGVS, p. 6). Als rechtvaardiging voor deze tegenstrijdigheid gaf u aan dat voor u mishandelingen en arrestaties synoniemen waren, hetgeen, gelet op het duidelijke betekenisonderscheid, geenszins als een overtuigende uitleg hiervoor kan beschouwd worden.

Betreffende de problemen van uw ouders, waarnaar u terloops verwees maar waarover u inhoudelijk niets kon zeggen (schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 1.1; CGVS-vragenlijst, vraag 3.5; CGVS, p. 6; p. 8), kan er nog opgemerkt worden dat er aan de door uw ouders ingeroepen asielmotieven geen enkel geloof kon worden gehecht. Betreffende de opmerking van uw advocaat dat u in Macedonië tot een etnische minderheid behoort en dat er bijgevolg door het Commissariaat-generaal

onderzocht dient te worden of u evenveel kansen krijgt als de Slavische Macedoniërs (CGVS, p. 7-8), kan er nog gewezen worden op uw regelmatige terugkeer naar Macedonië, die hierboven reeds werd aangestipt en die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien werd hierboven vastgesteld dat er in Macedonië geen systematische op Albanezen betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Macedonische autoriteiten plaatsvinden. De Macedonische overheid onderneemt bovendien stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1A van de Conventie van Genève en de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, artikel 4 par. 1 van de richtlijn 2011/95/EG, artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het 1ste protocol bij het EVRM d. 20 maart 1952, voert verzoeker, onder verwijzing naar Goodwin-Gill, “The Australia’s Migration act”, en K.Marx aan dat hij duidelijk heeft aangetoond dat economische ontbering onder de Conventie van Genève valt. Verzoeker stelt dat hij geprobeerd heeft om terug te keren naar Macedonië, maar aldaar onmogelijk een leven kon leiden dat grenst aan de menselijke waardigheid. Verzoeker vervolgt dat het Commissariaat-generaal geen onderzoek heeft gedaan naar de economische omstandigheden van personen die behoren tot een specifieke groep van personen die moeten werken om in hun levensonderhoud te voorzien, noch naar de mogelijkheden van een sociaal vangnet.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) duidelijk blijkt dat hij sinds 2010 meermaals naar Macedonië terugkeerde, (ii) hij in de loop van 2012 een asielaanvraag indiende, maar vergat naar het gehoor te komen, (iii) zijn ouders zijn problemen niet vermeldde tijdens hun asielaanvraag, (iv) een fundamentele tegenstrijdigheid sloop in zijn verklaringen, (v) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de aangehaalde interpersoonlijke en gemeenrechtelijke problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen op hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten, (vi) het feit dat hij in Macedonië een slecht betaalde job zou vinden een probleem is van socio-economische aard dat geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen in de definitie van de subsidiaire bescherming, (vii) aan zijn bewering dat verschillende familieleden in Macedonië gearresteerd werden niet het minste geloof kan worden gehecht, (viii) aan de door zijn ouders ingeroepen asielmotieven geen enkel geloof kon worden gehecht, en (ix) nog kan verwezen worden naar zijn regelmatige terugkeer naar Macedonië voor wat betreft de opmerking van zijn advocaat dat hij behoort tot een etnische minderheid.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing waarin de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot het besluit komt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, met name dat hij in januari 2009 werd opgetrommeld door vier PDSH'ers om campagne te voeren en door zijn weigering twee à drie keer zwaar werd aangepakt, en dat zelfs al zou geloof gehecht worden aan zijn problemen met PDSH'ers, *quod non*, hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten, ongemoeid laat. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, worden derhalve beaamd.

2.4. Verzoeker concentreert zijn vrees voor vervolging thans op socio-economische redenen en is van oordeel, onder verwijzing naar Goodwin-Gill en artikel 1 EVRM, dat het Commissariaat-generaal hier de mist ingaat, de autoriteiten in Macedonië het voor verzoeker onmogelijk maken om eigendom te

“bezetten”, hij geen goederen, geld, huis en werk heeft en hij derhalve het slachtoffer is van vervolging door de Macedonische autoriteiten. Verzoeker vervolgt dat hij behoort tot een specifieke sociale groep, met name behoort hij tot de *“meerderheid van de arbeiders in Macedonië”*. Volgens verzoeker is de arbeidende klasse te beschouwen als het behoren tot een specifieke sociale groep: de arbeiders hebben een gemeenschappelijke achtergrond en de arbeiders hebben een eigen identiteit die afwijkend wordt beschouwd als deze van de kapitalisten. Verzoeker is geboren als een arbeider en zal sterven als een arbeider en door omstandigheden eigen aan het systeem waar verzoeker moet in leven kan hij onmogelijk veranderen en overstappen naar een andere klasse, zodat hij aldus duidelijk aantoonde dat hij behoort tot een specifieke sociale groep. Concreet stelt verzoeker dat hij geprobeerd heeft terug te keren naar Macedonië en dat hij expliciet heeft verklaard dat hij onmogelijk in Macedonië kan verblijven omdat hij over onvoldoende middelen beschikt. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat hij dit onderdeel van zijn vluchtrelaas niet verder heeft onderzocht aangezien hij onmiddellijk opnieuw vragen stelde over PDSH en in het administratief dossier ook geen informatie aanwezig is met betrekking tot de economische situatie in Macedonië. Tot slot wijst verzoeker er op dat de kern van zijn vlucht de economische ontbering vormt en het sociaal vangnet in Macedonië tot niets is herleid.

2.5. In de mate dat verzoeker, in het algemeen, uitweidt over de economische uitbuiting/ontbering/discriminatie van arbeiders als behorend tot een sociale klasse, dient erop te worden gewezen dat het desgevallend behoren tot een bepaalde groep of sociale klasse er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De uitbuiting/ontbering/discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dienen van die aard te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoeker toont dit niet *in concreto* aan door in het algemeen te stellen dat hij niet voldoende zal verdienen om in zijn levensonderhoud te voorzien, het onmogelijk is om eigendom te bezitten, hij geen goederen, geld, huis en werk heeft en hij derhalve het slachtoffer is van vervolging door de Macedonische autoriteiten.

De Raad wijst er voorts op dat het de taak is van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het loutere feit arbeider te zijn in Macedonië en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van in het verzoekschrift voorgehouden algemene rechten is op zich onvoldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of de toepassing van de subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit niets blijkt in het administratief dossier en verzoeker komt ook niet verder dan algemene beweringen, dat de situatie in Macedonië van dien aard is om te besluiten dat elke arbeider een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet met andere woorden steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Verzoeker blijft hier met zijn betoog over het kapitalisme en de uitbuiting van de arbeider, in het algemeen, maar ook met zijn loutere verwijzing naar de situatie voor leden van de Albanese gemeenschap in Macedonië in gebreke. Immers, en in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het administratief dossier vooreerst dat verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal in de mogelijkheid werd gesteld de redenen voor zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade toe te lichten, bijgestaan door een tolk en zijn raadsman. Voorts komt verzoeker in het verzoekschrift niet verder dan een herhaling van zijn ongenoegen dat hij niet meer kan verdienen dan 150 euro in Macedonië en daarom niet in zijn onderhoud kan voorzien. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan het motief waarin wordt gesteld dat *“Betreffende de opmerking van uw advocaat dat u in Macedonië tot een etnische minderheid behoort en dat er bijgevolg door het Commissariaat-generaal onderzocht dient te worden of u evenveel kansen krijgt als de Slavische Macedoniërs (CGVS, p. 7-8), kan er nog gewezen worden op uw regelmatige terugkeer naar Macedonië, die hierboven reeds werd aangestipt en die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien werd hierboven vastgesteld dat er in Macedonië geen systematische op Albanen betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Macedonische autoriteiten plaatsvinden. De Macedonische overheid onderneemt bovendien stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw*

administratieve dossier toegevoegd." Verzoeker weerlegt de informatie van het Commissariaat-generaal niet concreet en toont ook niet aan dat de commissaris-generaal uit de informatie de verkeerde conclusie heeft getrokken.

Tot slot wijst de Raad er op dat verzoeker niet ontkent dat hij regelmatig terug ging naar Macedonië, zoals ook blijkt uit de stempels in zijn paspoort. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van zijn beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, en zijn argument niet over een sociaal vangnet te beschikken.

2.6. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont of aannemelijk heeft gemaakt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

M.-C. GOETHALS